

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 94/2023-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Zuzanou Adamovou Tomkovou, B. Němcovej 1, Vranov nad Topľou, proti rozhodnutiu Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/148/22/K z 20. septembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 30. januára 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 30 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 25 a čl. 26 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach rozhodnutím Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. VP/148/22/K z 20. septembra 2022 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“). Navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť výboru na ďalšie konanie. Okrem toho žiada priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Výbor napadnutým rozhodnutím vydaným v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporov záujmov výbor podľa čl. 9 ods. 10 písm. c) a čl. 9 ods. 16 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon č. 357/2004 Z. z.“) uložil sťažovateľke (verejnej funkcionárke) pokutu v sume 3 960,18 eur z dôvodu porušenia povinnosti podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov podľa čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v lehote ustanovenej v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., t. j. podať počas výkonu verejnej funkcie do 30. apríla každého kalendárneho roka písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, teda do 30. apríla 2022. V odôvodnení uvedeného rozhodnutia výbor uviedol,

že verejná funkcionárka takéto oznámenie podala až 10. augusta 2022 bez toho, aby sa explicitne vyjadrila k uzneseniu výboru o začatí konania, pričom priamo v majetkovom priznaní uviedla, že jej majetkové pomery sa v roku 2021 nezmenili, že zabudla, že sa jej uvedená oznamovacia povinnosť týka, za čo sa ospravedlnila.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti [čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] nepopiera, že oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. podala výboru až po začatí konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporov záujmov, a že za jeho nepodanie v ustanovenej lehote sa ospravedlnila. Uvádza, že k 28. februáru 2022 bola z verejnej funkcie odvolaná, pričom opomenutím a neskorším splnením uvedenej oznamovacej povinnosti nevznikla žiadna škoda ani nebol porušený verejný záujem. Zároveň uvádza, že návrhom doručeným výboru 29. decembra 2022 požiadala výbor o preskúmanie ním vydaného rozhodnutia, avšak výbor jej listom č. VP/148/22/K z 11. januára 2023 oznámil, že prieskum rozhodnutí výboru patrí do kompetencie ústavného súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Konanie pred ústavným súdom upravujú § 32 až § 241 zákona o ústavnom súde, t. j. jeho piata časť. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak (§ 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. To znamená, že ešte pred tým, ako sa ústavný súd môže začať zaoberať materiálnou stránkou veci, je vždy povinný preskúmať formálne (procesné) náležitosti návrhu na začatie konania. Z toho vyplýva, že iba v prípade, ak návrh na začatie konania spĺňa všetky zákonom ustanovené formálne náležitosti a predpoklady, môže sa ním ústavný súd zaoberať aj z hľadiska jeho vecnej stránky (m. m. I. ÚS 187/2012, III. ÚS 349/2015, I. ÚS 106/2020).

5. Návrhom na začatie konania je návrh na preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa osobitného zákona [§ 42 ods. 2 písm. v) zákona o ústavnom súde].

6. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom č. 357/2004 Z. z., v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. (III. ÚS 229/2017, II. ÚS 315/2018, I. ÚS 390/2022, IV. ÚS 217/2022).

7. Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata verejnej funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

8. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že 30-dňová lehota na podanie návrhu podľa § 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. začne dotknutému verejnému funkcionárovi plynúť dňom nasledujúcim po doručení rozhodnutia výboru.

9. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti nepopiera, že návrh podľa § 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 ústavnému súdu nepodala, resp. že 30-dňovú lehotu na podanie takéhoto návrhu na ústavnom súde zmeškala, preto sa svoje pochybenie snaží obísť prostredníctvom ústavnej sťažnosti tvrdením o porušení jej základných práv a slobôd (bod 1). Takýto postup sťažovateľky však v žiadnom prípade nemožno akceptovať. Sťažovateľka v prípade nespokojnosti s vecným posúdením dodržania jej povinnosti podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov podľa čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., resp. s uložením pokuty výborom mala svoje výhrady prejavíť podaním návrhu ústavnému súdu v 30-dňovej lehote, ktorá jej začala plynúť dňom nasledujúcim po doručení rozhodnutia výboru podľa čl. 9 ods. 6 a čl. 9 ods. 10 písm. c) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., čo však evidentne neurobila. Len takýto návrh bol spôsobilý vyvolať ústavný prieskum napadnutého rozhodnutia výboru.

10. Ak sa dotknutý verejný funkcionár domáha ústavného prieskumu rozhodnutia výboru podľa čl. 9 ods. 6 a čl. 9 ods. 10 písm. c) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. iným právnym prostriedkom ako návrhom podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., nie je daná právomoc ústavného súdu na jeho preskúmanie (m. m. I. ÚS 70/2023).

11. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde, keďže na jej prerokovanie nemá právomoc.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu